

בום... בלי ששmeno לב, מישחו הקשיל אוטנו וממנו להשלים את המעשה או את המזונה.

מה? --- מי זה היה? --- איך זה קרה? אנחנו תמהים. לפatu לנו מבינים שזה היה הוא - האויב הערמוני! בשקט בשקט הוא נכנס בתוכנו. התערבב לנו בלב. במוחשות... והופס... התרחקנו מהמצות ו מה טוב. Ach... המפה כל כה כואבת. הכספי צורב לנו בלב.

איך לא ראיינו אותו? --- איך לא שmeno לב שיש כאן אויב? זו הבעיה הכח קשה. האויב שלנו כל כה ערמוני. שהוא מתחפש למלה טוב וזקן. שרוצה רק בטובתו. ורק אנו לא יודעים שאריך להזהר ממנה.

הספר שלפניכם הוא ספר חובה למשע. בו נלמד את האויב, בין אליו תחפושות אלא שאז מגיע... האויב המר שלנו, האויב שחף בראתנו, חורש מזומות ומתכוון תחכויות נגדנו... האויב האכזרי זה אורב לנו בכל מקום שבו אנו נמצאים. אין פנה בדרךנו הארבה, שהוא אינו נמצא בה.

שלום ילדים.שמי קוֹפֶלָה, ואני פותב אליכם באמצע הנסעה. אתם ודאי מסקרים לדעת: באיזו נסעה מדבר? לשם מה? لأن אני נוסע?

או לפני שאעננה לכם, חשוב לי שתדרשו שגם אתם בעצומה של נסעה, בעצם, כל אדם בעולם שלנו נמצא במסע מיום הולדו. שיק שיק ש משקשים הגלגים. **לאן נוסעים?** כל יום, כל רגע, אנו מתקדמים לעד - לעולם הבא.

מה עליינו לעשות? לאסוף את האוצרות: תורה ומצוות. תקון המידות ותפלות. נפלא, הדרך חלקה ויפה. התורה הקדושה מחייבת לנו. וגם מצות פוזרות לרבים, מוטלות בצד הדרכים. **אוז קדימה!** פשוט נאוסף.

אלא שאז מגיע... האויב המר שלנו, האויב שחף בראתנו, חורש מזומות ומתכוון תחכויות נגדנו... האויב האכזרי זה אורב לנו בכל מקום שבו אנו נמצאים. אין פנה בדרךנו הארבה, שהוא אינו נמצא בה.

הדרך נראה נעה: הנה, אנחנו כבר מגיעים למצה, למשעה הטוב. אלא שאז -

מצטרפים אלינו? קדימה! יוצאים בדרך...

כמה שמות יש ליד
ממציע? מושיע, נח, יוסף
ח'ים - מקסימום שנים
שלושה שמות. אתם ודאי
איןכם מכירים מישחו
עם עשרה ויותר שמות,
אבל אם מישחו מחליט
להתחשפ כל פעם למישחו
אחר כדי שלא יכירו אותו.
הוא משנה גם את שמו.
הכינוי כבר שמות מס' ספר
לייצר הרע, וכעת נכיר
שבעה שמות נוספים.

3

טָמָא

דוד המלך קרא לי "טמא". כתוב
בטהילים: "לב טהור ברא לי אלקים
ורוח נכון חדש בקרבי". נכון, היצר
הרע הטמא נכנס ללב האדם מהרגע
הראשון, אבל הנשמה היא טהורה.
 אנחנו מבקשים מה' שיחידש
את אותה רוח נכוונה, אותה רוח
שרווצה לעשות את רצונו.

אני רוצה שיהיה לך
כל ורגעית, אל תקח אפס
ללמוד את התרבות.

2

עַרְלָל

משה רבנו קרא לי "ערל". בפרשת
עקב בחמש דברים כתוב: "וּמְלָתָם
את עֲרֻלָת לְבָבֵיכֶם וּעֲרֹפְכֶם לֹא
תִּקְשׁוּ עוֹד" – ערלה היא החלק
המיותר והקשה של הלב. משה
רבנו מבקש מעם ישראל: הורידו
את החלק הקשה מלביכם, ועל
תתעקשו לאחzo ברע.

מה פָּدַי לִי לְעַשׂוֹת?
- פָּנָן לְלַכְתָּן או אָוְלִי
לא לְלַכְתָּן? טוּבוֹן
פָּעַט אַתְּרָטָן

1

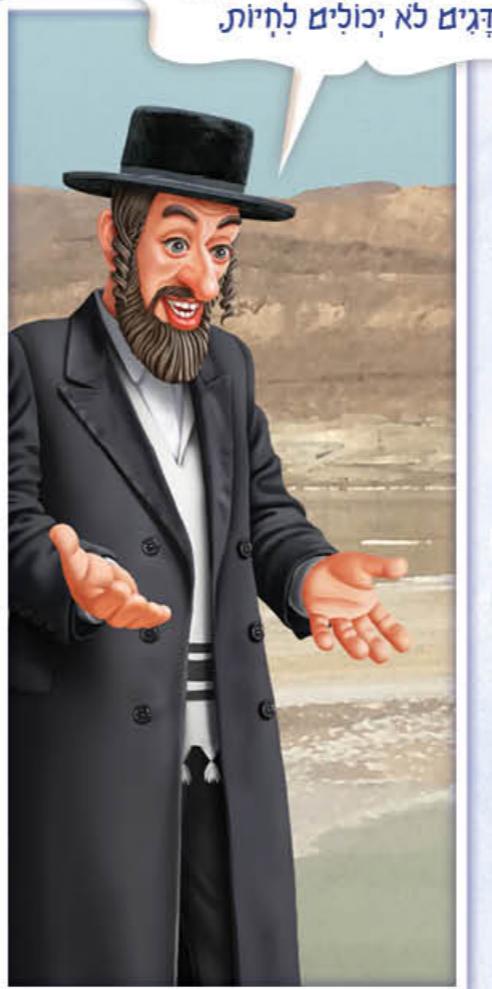
רָע

הקדוש ברוך הוא קורא לי "רע".
בפרשת בראשית בחמש בראשית
כתוב: "כִּי יָצַר לְבַד הָאָדָם רָע
מִנְעָרִיו" – מרגע שהאדם נולד אני
מושיע, כדי שיטרוגל לשמע בקול,
אר ילד רך שמתרגל למצות:
לשמע בקול ההורים, לברך ולעשות
מעשים טובים, מתחזק נגדי בעודו
קטן.

מקשולים לא יעקרו
אותכי מפלמד את
התרבות הקדושה.

אין מעבר לבית הפדרש

הצד מניח צנאנת מלאה באגוזים, מאכל האהוב על הקופים.

הקוֹף מוכניס את ידו לצנאנת כדי להוציא אגוז, אוח... היד עם האגוז אינה יוצאת דרך הפתח הצר של הצנאנת. אם ירצה להוציא את היד יצטרך לותר על האגוז, ולזה הקוף הסקל אינו מוכן... ובר כשיידו כבר לכודה בפנים, מגיע הצד וצד אותו בקלות.

לפעמים אנחנו מתחננים כמו קופים:

המשחק החדש של אפרים מגרה אותו, הנה עכשו הוא אינו רואה, זו הזדמנות לשחק בו...

קשה לי לותר על השוקולד המגרה זהה, לא נורא שזה לא בדיק ההקשר שלנו...

קשה להפסיק באמצעות הספר המעניין כדי ללכת לתפליה...

אם נזכיר את הקוף המסכו, **שבגלל אגוז קטן הפסיד את חייו**, יהיה לנו כח לעזוב את השיטויות, ונរוי חיים אמיתיים.

אלו היינו אומר לך "בוא תעשה עברה רצינית", לא היינו מגייס אליך, לכן אני קורא לך במשמעותו קטן, בלשון הרע קטן, בשר פצפון... ואשאטה נכס לשתה שלין, העבודה כבר הרבה יותר קלה.

האם פְּדָאי לִי לְקַחַת או לֹא פְּדָאי לִי???

אתה בטעורה טובה,
גם אתה הצד
מפה במקצת